

SAŽETAK

Uredništvo

Kvasac bratstva

Str.1

Formativni put

Prvenstvo milosti: radost, dar Duha Svetoga (Teološke krjeposti).

Str.2

Upoznajte sebe

ADMA na Madagaskaru.

Str.6

Povjerenje, Povjeravanje, Osmijeh

Pismo vrhovnog poglavara don Ángela Fernández Artimea.

Str.8

Formacija ADMA-inih težnji

Tko smo mi koji je naš cilj.

Str.8

Obiteljski događaji

- Vijetnam: Dan Salezijanske Obitelji sjeverne Delegacije.

Str.10

- Italija: ADMA Sudjena Salezijanskim Danima Duhovnosti u Valdoccu.

Str.11

UREDNIŠTVO

KVASAC BRATSTVA

Dragi prijatelji ADMA-e,

U drugom smo mjesecu ove 2023. godine. Intenzivno smo proživjeli blagdan sv. Franje Saleškog na kraju 400. obljetnice njegova rođenja, zatim blagdan našeg oca sv. Ivana Bosca, **a sada se pripremamo živjeti vrijeme Korizme:** vrijeme razmišljanja, pustinje i pripreme za taj događaj, za ono obećanje koje je zauvijek preobrazilo naše postojanje: Isusovo uskrsnuće.

A upravo misleći na Korizmu, poziv je iskoristiti ovo vrijeme kako bi riječi Pobudnice ponovno odjeknule, kako ne bi ostale izolirani poziv, nego duboko ušle, pratile naš hod i postale hrana za hranjenje naših malih svakodnevnih uskrsnuća.

Bilo bi dobro u ovom vremenu razmisliti o potrebi da budemo u svijetu, jedni za druge, ta mala količina, ponekad neprimjetna poput praha, koja kao da se beskorisno gubi u nečem prevelikom. Ipak, nikad nije beskorisna, već je naprotiv živa i ima sposobnost kretanja i djelovanja na tajanstven i tih način.

Baš kao i kraljevstvo Božje koje, kako kaže Sveto pismo, „...**ne dolazi primjetljivo. Niti će se moći kazati: 'Evo ga ovdje!' ili: 'Evo ga ondje!' Ta evo – kraljevstvo je Božje među vama!**“ (Lk 17,20-21)

Biti malen, **ali znati dati život, oploditi, fermentirati, biti kvasac.** Mogli bismo svi zajedno moliti za milost i hrabrost da zauzmemo ovaj stav.

U ovoj Korizmi obvežimo se kao Udruga živjeti bitne uvjete da se ponovno dogodi čudo kvasca Kraljevstva Božjega:

1. Imati poniznosti prepoznati da je „biti kvasac“ prije svega dar koji treba tražiti. Nismo kvasac sami od sebe, nego samo ako nas Duh Sveti takvima čini;

2. Zapamtiti da je kvasac poput praha sastavljenog od tisuću zrnaca ili poput mekanog tijesta koje se može mrviti. Nikada sami nećemo biti kvasac, nego samo zajedno, sklapajući saveze i suodgovorno surađujući kako bi se vratio mir, smanjilo siromaštvo i poštivalo stvoreno;

3. Znati da ako kvasac ostane kvasac, pokvari se; da se to ne dogodi, kvasac se miješa s brašnom. Samo ako imamo hrabrosti odnositi se prema ljudima bez predrasuda i zatvaranja, svjesni problema koji tište čovječanstvo, bit ćemo mirisni i razlomljeni kruh;

4. Konačno, spoznati da je za najbolji kruh potrebno vrijeme čekanja i odmora. Budimo poslušni i spokojni uvijek predajući svoje aktivnosti, svoje napore, svoje nakane Gospodinu; znati čekati poput Marije, ne gubeći nadu, čuvati radost, čitati ljepotu i prihvaćati gledati kako brašno raste prema Božjem vremenu.

Sretan put u iščekivanju uskrsnuća Gospodina našega Isusa.

Renato Valera,
Predsjednik ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
Duhovni animator ADMA Valdocco.

FORMATIVNI PUT

PRVENSTVO MILOSTI: RADOSTNÝ DAR DUCHA SVĀTĚHO (TEOLOGICKĚ CNOSTI)

„Moramo naučiti prebivati u svojoj slabosti, ali naoružani dubokom vjerom, prihvatiti da smo izloženi svojoj slabosti i istovremeno prepušteni Božjem milosrđu. Samo u našoj slabosti ranjivi smo na Božju ljubav i moć“ (A. Louf)

„Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijetete i život je vaš skriven s Kristom u Bogu! Kad se pojavi Krist, život vaš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi. Umrtvite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu – to idolopoklonstvo! Ne varajte jedni druge!

Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje po slici svoga Stvoritelja! Tu više nema: Grk – Židov, obrezanje – neobrezanje, barbar – skit, rob

– slobodnjak, nego sve i u svima – Krist.“ (Kol 3, 1-5.9-11).

„Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! Blagost vaša neka je znana svim ljudima! Gospodin je blizu! Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu – molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem – očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu.“ (Fil 4, 4-7)

1. Živjeti u Kristu

„Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim!“

Tako se apostol predstavlja u poslanici Kološanima

(Kol 3, 1-2) podsjećajući nas na naš radikalni poziv koji nam je dan krštenjem, to jest da budemo „zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. (...) Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje po slici svoga Stvoritelja!“ (Rim 6,4 i Kol 3,9-10)

Pozvani smo ponovno otkriti snagu krštenja koja se izražava u prvenstvu milosti: Presveto Trojstvo zavladao je našim postojanjem i prebiva u nama. Isti apostol to vrlo dobro izražava u 1 Kor 6, 19-20:

“Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji. Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem!”

Duhovni život je Krist **koji živi u nama** po Duhu Svetom. To što Krist živi u nama svojim Duhom nije pobožan osjećaj, već jedina mogućnost koju imamo da budemo radosni. Tada razumijemo da nije dovoljno živjeti „za“ Krista, već moramo prijeći na život „s“ Kristom kako bismo došli do življenja „u“ Kristu. Da bi se to dogodilo neophodno je vratiti se unatrag. Isus kaže da je potrebno izgubiti život poradi njega i Evanđelja (Usp. Mk 8, 35). Ali kako? I odstupiti od čega? Odlomak iz Prve poslanice Korinćanima podiže veo: „Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje, da bude kako je pisano: Tko se hvali, u Gospodu neka se hvali.“ (1 Kor 1,30-31). Mudrost, pravednost, posvećenje, iskupljenje - moramo razmisliti o ovim točkama. Kad prestanem biti za sebe moja mudrost, moja pravda, moje posvećenje, moje otkupljenje, tada Krist prelazi iz bivanja „sa mnom“ **u život „u meni“**.

Kad čovjek shvati da je Krist sve njegovo bogatstvo, ne treba se igrati boga niti se prerusavati u vlastitog dvoranina. Ili sam u Kristu ili sam jedan od mnogih smrtnika pozvanih - nehotice - na karneval svijeta koji prolazi. Lijep koliko želite, ali još uvijek ograničen. Odlučimo li ga slijediti, ali ne dopustimo da nas Duh posveti, ostajemo nasred broda, izgubljeni između tupe vjere i svijeta koji se izdaleka promatra s nostalgijom. Apsurdno, bilo bi nam bolje da nismo upoznali Krista.

Radost prebiva u toplini njegove prisutnosti „u“ nama, ne samo za ili s nama. Tako je Izak iz Ninive

napisao: „Znajte ovo, ljubljani moji: gdje god postoji Božja radost, ona dolazi iz žara, a posvuda je uzrok radosti žar; jer gdje nema žara nema ni radosti“.

2. Život vjere, nade i ljubavi

Duhovni čovjek, to jest onaj koji živi u prvenstvu milosti, koji dopušta Kristu da prebiva u njemu, ima čisto srce i stoga vidi Boga, postaje dionikom njegove mudrosti i sposoban je tumačiti najteže situacije s nadnaravnom intuicijom, ukazujući na **pravi put**. Možemo se sjetiti, primjerice, bl. Euzebije Palomino, vrlo jednostavne časne sestre koja je radila u kuhinji, kod koje su svećenici, sjemeničtari i mlade djevojke odlazili tražiti savjet na svom putu vjere. Dubina njezina jedinstva s Bogom bila je tajna mudrosti koja se može naučiti samo crpeći je iz izvora prisnosti pune ljubavi s Gospodinom.

Dakle, kada sveti Pavao kaže „imamo misao Kristovu“ (1 Kor 2,16), daje vrlo snažnu tvrdnju.

Vjera i duhovno iskustvo postaju načelo nove spoznaje, koja širi obzore razuma i otvara ih za sudjelovanje u mjesecu Uskrsloga Raspetoga. Imati Kristovu misao ne znači samo imati nove „ideje“, nego način razmišljanja koji je povezan s načinom djelovanja, osjećanja, postojanja. Da bismo to shvatili, dovoljno je sjetiti se vrlo oštrog prijekora koji je Isus uputio Petru u Mk 8,33: „Nosí se od mene, sotono, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko.“ Čak i nakon ispovijedi svoje mesijanske vjere u Krista, Petar pokazuje da još nema misao o Kristu, nego da je razmišljao prema

logici koja je prepreka Isusovu putu.

Umjesto toga, krepost vjere vodi nas da umjesto toga imamo „misao Kristovu“ i tada znamo (i iskusimo) da nas Bog voli i da je Krist umro za nas, iz ljubavi.

Papa Franjo nudi nam izvanredan fokus na ovo pitanje u svojoj prvoj enciklici Lumen Fidei, čiji prvi nacrt nosi potpis Benedikta XVI. Konkretno, u broju 18 ovog teksta moguće je pročitati sljedeće prosvjetljujuće izraze:

„U vjeri Krist nije samo Onaj u kojega vjerujemo, konačno očitovanje Božje ljubavi, nego i Onaj s kojim se sjedinjujemo da bismo mogli vjerovati. Vjera ne samo da gleda Isusa, nego gleda s Isusove točke gledišta, Njegovim očima: to je sudjelovanje u Njegovu načinu gledanja. U mnogim područjima života oslanjamo se na druge ljude koji stvari znaju bolje od nas. Vjerujemo arhitektu koji nam gradi kuću, ljekarniku koji nam nudi lijek za liječenje, odvjetniku koji nas brani na sudu. Također trebamo nekoga tko je vrijedan povjerenja i iskusan u Božjim stvarima. Isus, njegov Sin, predstavlja se kao Onaj koji nam tumači Boga (usp. Iv 1,18). Kristov život – njegov način poznavanja Oca, življenja u potpunom odnosu s Njim – otvara novi prostor ljudskom iskustvu i mi možemo ući u njega.“

Nada je, prema tome, vjerovanje da se na dnu svega što postoji krije nešto dobro. Sama nada je neraskidivo povezana s vjerom kao što je navedeno u Poslanici Hebrejima: „A vjera je već neko imanjenje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnost kojih ne vidimo.“ (Heb 11,1). Kršćanska nada može se dobro sažeti u ovu izjavu: „Na kraju, na početku“. Nada je utemeljena upravo u Kristovu kraju, u Njegovoj smrti koja je u uskrsnuću bila Njegov pravi početak. Oslobađa nas od onoga što smo uvijek doživljavali kao „kraj“. Bog nade uvijek stvara novi početak u životu, dok nas u smrti budi za novi život u budućem svijetu. Nada je „vjera bačena naprijed“. Veliki francuski književnik i obraćenik, Charles Peguy, u svojoj knjizi „Predvorje misterija druge kreposti“, zamišlja nadu kao djevojčicu koja se rukuje sa svoje dvije velike sestre, vjerom i milosrđem, i malom nadom. A usred svojih starijih sestara dopušta da je vuku poput djevojčice koja nema snage hodati. I da se vuče tom cestom u inat.

A u stvarnosti je ona ta koja tjera druge da hodaju i koja ih vuče, i koja tjera sve da hodaju i koja ih vuče. Jer nitko ne radi osim za djecu. A dva velika hodaju samo za malim (...) Nada ne ide sama. Nada ne ide sama od sebe. Da bi se nadao, dijete moje, moraš biti jako sretan, moraš steći, primiti veliku milost.

Još jednom vidimo kako je intimna poveznica između teoloških kreposti radost! Da bi ta nada bila moguća, čovjek mora biti vrlo sretan i imati iskustvo da se osjeća voljeno. Život milosti je u osnovi jednostavno ovo: dopustiti da se voli i voli.

U **ljubavi**, u agapeu, sažete su sve kreposti, kao što himan ljubavi svetog Pavla sjajno potvrđuje: „A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav.“ (1 Kor 13,13). Znaš li zašto? Jer jedino što Bog Otac i Sin žele za nas jest da do nas dođe Njegova ljubav, odnosno Duh Sveti, njegova milost! Inače je sve prazno, sve je neplodno, sve je sivo, ne donosi nam puninu, ne donosi sreću.

Kada se trebamo osobno i kao zajednica obnoviti, polazište uvijek mora biti ovo: naše obitelji, naše zajednice, naši odnosi, naš vlastiti život ili je utemeljen na ljubavi ili nije. Polazište je dopustiti Bogu da to učini, zato nas je stvorio, zato nas je otkupio u svome Sinu, zato ostaje s nama, u Crkvi sa svojim Duhom.

U njegovoj ljubavi skrivene su tri stvari koje svi želimo: **pripadnost, smisao i odredište**.

Pripadnost: samo nas ljubav tjera da odgovorimo

„Na kraju, na početku“

na temeljno pitanje koje se provlači kroz naše živote: za koga postojim? Čovjek može uživati u životu samo kada osjeća da nekome pripada.

Značenje: samo ljubav ispunjava naše živote smislom. Većina duhovnih i psiholoških patologija koje doživljavaju mnogi ljudi, osobito mladi, posljedica je činjenice da se ne osjećaju voljenima.

Odredište: to je treća karakteristika. Ljubav nam daje sudbinu. Što je odredište za svakoga od nas? Doći kući, Njemu. Znati da si voljen znači znati da imaš dom tamo u koji ideš. Imati razloga za buđenje. Osjećaj da sve što radiš ima smjer.

Ljubav nas privlači, i to je primat milosti, ali zahtijeva i zalaganje naše slobode, koja odlučuje rasti u onim krepostima bez kojih ljubav ne bi našla mogućnost konkretnog ostvarenja i ostala bi na razini osjećaja ili, još gore, emocija.

3. Radost kao plod

Plod života življena u vjeri, nadi i ljubavi jest radost, koja tako postaje prepoznatljivo obilježje kršćanina. Papa Franjo to dobro izražava na početku svog programatskog teksta *'Evangelii gaudium'*

Radost Evanđelja ispunja srce i cijeli život onih koji susreću Isusa. Oni koji dopuste da ih On spasi oslobođeni su od grijeha, od tuge, od unutarnje praznine, od izolacije. S Isusom Kristom radost se uvijek rađa i iznova rađa (...)

Veliki rizik današnjeg svijeta, s njegovom višestrukom i opresivnom potrošačkom ponudom, individualistička je tuga koja izvire iz udobnog i škrtog srca, iz bolesne jurnjave za površnim užicima, iz izolirane savjesti. Kad se unutarnji život zatvori u vlastite interese, više nema mjesta za druge: siromasi više ne ulaze, Božji glas se više ne čuje, slatka radost Njegove ljubavi se više ne uživa, entuzijazam za činjenja dobra više ne treperi. Čak su i vjernici izloženi tom sigurnom i trajnom riziku. Mnogi upadaju u to i pretvaraju se u ogorčene, nezadovoljne, beživotne ljude. To nije izbor dostojnog i punog života, to nije Božja volja za nas, to nije život u Duhu koji struji iz srca uskrslog Krista. Pozivam svakog kršćanina, u kojem god

se mjestu i situaciji nalazio, da danas obnovi svoj osobni susret s Isusom Kristom ili barem donese odluku prepustiti se susretu s Njim, tražiti ga svaki dan bez prestanka. Nema razloga da itko misli da ovaj poziv nije za njega/nju, jer "nitko nije isključen iz radosti koju donosi Gospodin" (br. 1-3).

Veza između života utemeljenog na teološkim vrlinama i radosti dobro je izražena u *Božanstvenoj komediji* kada je Dante blizu vrha raja (pjevanje XXIV). Na kraju njegova izvanrednog putovanja tri ga apostola ispituju o tri teološke kreposti. O vjeri ga ispituje sveti Petar, koji, nakon što ga upita što je vjera i je li njome obdaren, pita Dantea odakle ju je primio. Knez apostola formulira pitanje na ovaj način: *„Ova mila radost / na kojoj se temelji svaka krepost, / odakle ti?“*. Jasno je da je *„mila radost“* o kojoj se ovdje govori dragocjeni biser - radost/dragulj - o kojem govori Evanđelje. To je dragulj za koji vrijedi žrtvovati sve ostalo.

Još jedan odlomak iz *Komedije* ne može ne pasti na pamet. Odmah na početku putovanja, u prvom pjevanju pakla, Dante se izgubio u mračnoj šumi, ugleda osobu i moli je za pomoć. Vergilije je taj koji ga pita zašto se ne odluči popeti na *„divnu planinu / koja je početak i uzrok svake radosti“*. Ne može jer tri zvijeri blokiraju prolaz pa će firentinskog pjesnika morati pratiti na *„drugo putovanje“*. Onaj, upravo, koji će ga dovesti pred svetog Petra. Putovanje čiji je cilj radost ili, bolje rečeno, sreća na koje mogu krenuti samo oni koji su pronašli biser – radost vjere.

Vjera je uistinu *„mila radost“*, nama draga sreća, „na kojoj se temelji svaka druga krepost“. Jer da vjera nije istinita, ne bismo mogli imati potpunu nadu jer bi svijet bio osuđen na smrt, a ne bismo mogli imati ni potpunu ljubav, sposobnu za onaj potpuni oprost koji je samo Krist dao sa svoga križa. Svaka druga krepost utemeljena je na radosti vjere, svaka želja za rastom u našoj ljudskosti i svakom životnom putu. Ali, danas je više nego ikad temeljno, kao kršćani i kao kršćani koji žive don Boscov duh, da je najljepši plod našeg milosnog života radost darivanja radosti! **To je put do kršćanske sreće. Danas je još potrebnije našim životima isticati ovu istinu: sretni mogu biti samo oni koji su predani usrećivanju drugih. Samo oni koji su predani stvaranju uvjeta da drugi žive u radosti mogu okusiti radost. Samo oni koji naporno rade kako bi**

Formativni put

osigurali da zadovoljstvo cirkulira u životima drugih mogu doživjeti autentično iskustvo zadovoljstva.

Naše razmišljanje možemo završiti notom realizma koju je ponudio sv. Franjo Saleški:

„Idite naprijed s radošću i otvorena srca koliko god možete; i ako ne idete uvijek s radošću, uvijek idite s hrabrošću i pouzdanjem”.

Pitanja za osobno razmišljanje

1) Što konkretno u vašem životu znači živjeti po vjeri, nadi i ljubavi?

2) Što vam je u životu najviše pomoglo da rastete u tim krepostima, koje su prije svega dar s neba, ali zahtijevaju doprinos vaše slobode?

3) Što vas, u ovom razdoblju vašeg života, koči u vjeri, nadi i ljubavi?

4) Doživljavate li duboku radost ili živite na valu svojih emocija?

Mjesečna obveza

Svake večeri u molitvi zahvali za nešto lijepo primljeno, vježbajući se na osmijeh i u trenutcima poteškoća.

UPOZNAJTE SEBE

ADMA NA MADAGASKARU

Prije svega, željeli bismo da nam kažete nešto o sebi.

- Odakle dolazite?

Dolazim s Madagaskara.

- Možete li reći nešto o vašem životu i vašem iskustvu vjere?

Ja sam svećenik salezijanske kongregacije Don Bosca. Kršten sam samo mjesec dana nakon rođenja. Primio sam sakramente u Katoličkoj crkvi. Bio sam aktivan u crkvenim udruženjima i budući da sam želio više živjeti svoju vjeru, 2006. godine sam se povukao u redovnički život.

- Koliko ste dugo član salezijanske kongregacije?

Pridružio sam se salezijanskoj kongregaciji 2006. godine te sam stekao svoje zvanje 10. rujna 2010. godine.

- Koliko ste dugo na čelu udruge?

Ja sam ADMA moderator u svojoj provinciji već dvije godine.

- S kime i čime ste do sada imali doticaj?

Prije ovog zvanja bio sam odgovoran za Udrugu CMB – zajednice misija Don Bosca. Kao svećenik radio sam sa potrebitima.

A sada prijedimo na ADMA-u...

- Kako i gdje se ADMA razvila u vašoj provinciji?

U našoj provinciji, udruga ADMA prisutna je u tri regije: Antananarivo, Betafo-Antsiabe i Mahajanga. Naš bivši provincijal Armand RANDIMBISOA počeo je govoriti o ADMA-i 2019. godine i od tada se udruga polako razvijala jer je bilo mnogo zainteresiranih za duhovnost ADMA-e.

- Možete li nam reći koliko danas postoji lokalnih grupa i koliko broje članova?

Kao što sam već naveo, udruga je raspoređena na tri regije. Odrasli članovi su najbrojniji. Nemam točan broj članova, ali imamo oko 25 članova koji su se već zavjetovali. Ukupni broj članova prelazi 40.

- Kako je udruga strukturirana na provincijskoj i lokalnoj razini?

U procesu smo osnivanja organizacije na provincijskoj razini. Tu imamo duhovnog moderatora (SDB ili FMA) i lokalnog voditelja ADMA-e. Do sada smo funkcionirali na ovaj način. Razmišljali smo o osnivanju vijeća ADMA-e i voditelja ADMA-e na nacionalnoj razini. Do sada je svaka lokalna grupa organizirala mjesečni susret, svakog 24. u mjesecu.

- Možete li nam reći o svom životu i svom djelovanju unutar udruge?

Dok sam bio student teologije, detaljno sam proučavao život Djevice Marije. Nadalje, zahvaljujući formaciji i znanju primljenom u zajednici, posebno u ulozi svećenika, dobro poznajem život i svrhu udruge.

- Opišite svoj odnos sa drugim grupama salezijanske obitelji?

Uvijek postoje razmjene iskustava i zajedničke aktivnosti, kao što su duhovne vježbe salezijanske obitelji, salezijanski susreti i formacije...

- Ako pogledamo u budućnost, koje ideje i planove imate za očuvanje vjere među ljudima i promicanje Isusove ljubavi u euharistiji i pouzdanja u Mariju?

Naš je izazov dobro živjeti svoju duhovnost i dobro svjedočiti. Ustrajemo u svakodnevnoj molitvi i bratskom životu. Trebamo još više učiti o našoj vjeri kroz kateheze i druge oblike učenja.

- A za mlade?

Za mlade je važno pozvati ih da se pridruže udruzi i prije svega da upoznaju vjeru kroz kateheze, tečajeve i druge formacije.

- Imate li prijedloge za Primarno udruženje ADMA-e sa ciljem da nastavi svoju predanost globalnom djelovanju i osnaži dijalog između udruženja?

Po mom mišljenju, važno je da ADMA bude prisutna kroz animaciju i komunikaciju. Dijeljenje vijesti vrlo je važno jer ono ohrabruje članove.

P. Solonirina Berthin,
Duhovni Animator ADMA-MDG.

POVJERENJE, POVJERAVANJE, OSMIJEH

LIST HLAVNÉHO PREDSTAVENÉHO DONA ÁNGELA FERNÁNDEZA ARTIMEHO

Papa sveti Ivan Pavao II. istaknuo je da je don Bosco

„promicatelj posebne pobožnosti prema Mariji, Pomoćnici kršćana i Majci Crkve (...) koji je, na uzvišen način primjer povlaštene ljubavi prema mladima, osobito onima najpotrebnijima“.

Naš ljubljani utemeljitelj odgovorio je na Božji poziv da pokrene nove oblike apostolata. Tako je, točno deset godina nakon rođenja salezijanske kongregacije, 18. travnja 1869., osnovao Udrugu štovatelja Marije Pomoćnice (ADMA-u, tal. l'Associazione dei Devoti di Maria Ausiliatrice).

Lijepo su riječi koje piše don Bosco: „*Marija, Majka Crkve i Pomoćnica kršćana, nastavila je s neba s najvećim uspjehom poslanje koje je započela na zemlji*“. Govori nam o majci koja je prisutna, živa, među nama, koja nastavlja svoje majčinsko poslanje posrednice milosti za svu svoju djecu kroz stoljeća.

Don Bosco je živio svoj život i dovršio svoje djelo u sigurnosti „osobne“, svakodnevne i konkretne Marijine prisutnosti. Nekoliko puta je ponovio da je ona „utemeljiteljica“ i „podržateljica“ salezijanske Družbe.

Vrhovni poglavar, opisujući Don Boscovu svijest da je Božje oruđe po Marijinu posredovanju, nudi neke crte puta vjere koji je on sam živio.

Godine 1862. don Bosco je osjetio potrebu za većom crkvom jer je izvorna crkva sv. Franje Saleškog bila premala za salezijance i dječake iz Valdocca; Iste godine, njegov susret s Majkom Mazzarello označio je početak širenja salezijanske karizme na svijet žena, a kasnije će se roditi ADMA i Salezijanci suradnici.

Gradnjom bazilike don Bosco doživljava aktivnu Marijinu prisutnost koja, unatoč nepovoljnim situacijama, gradi „svoju kuću“.

Dirljivo je čitati pripovijedanje o ovim događajima: don Bosco je, kao dobar Pijemontežanin, osigurao financijsku obvezu nekih utjecajnih ljudi koji, kako se često događa, nisu ispoštovali data obećanja. I u toj je situaciji don Bosco ostao sam, a u tom su trenutku spontani prinosi vjernika učinili nešto nezamislivo mogućim.

Don Egidio Viganò, sedmi Don Boscov nasljednik, sažima:

„Od postojanja ovog svetišta, Pomoćnica je marijanski izraz koji će uvijek obilježavati duh i apostolat Don Bosca: njegov će se apostolski poziv u cijelosti prikazati kao djelo Marije Pomoćnice, a njegove brojne i velike inicijative, posebice Družba sv. Franje Saleškog, Institut FMA i velika Salezijanska obitelj, smatrat će se zakladom koju želi i o kojoj brine Marija Pomoćnica kršćana“.

Andrea i Maria Adele Damiani

FORMACIJA ADMA-INIH TEŽNJI

2. TKO SMO MI I KOJI JE NAŠ CILJ

Druga točka tečaja obuke koju ADMA Primarija u Valdoccu, Torino, nudi pristupnicima odnosi se na članak 2. Pravilnika Udruge, koji za temu ima prirodu i svrhu ADMA-e.

Svi znamo da postoji mnogo različitih vrsta udruga, stoga je vrlo važno razumjeti i neke aspekte koji se mogu činiti formalnijima, kao što je priroda naše Udruge, kako bismo očuvali njezin identitet, zadržali njenu specifičnost i originalnost, te izbjegli ponajprije bilo kakvo upitanje ili miješanje političke prirode ili drugih interesa koji nisu u skladu s njenim ciljevima. Uzimajući u obzir činjenicu da je iza nas povijest duga preko 150 godina, važno je da se Udruga uvijek zna obnavljati, ali da pritom uvijek ostane vjerna ciljevima koje joj je don Bosco zadao, kako ne bi riskirala gubitak karizmatičnog identiteta koji želi naš osnivač.

Crkva priznaje ADMA-u kao javnu udrugu vjernika, koja uživa crkveno-pravni status i, ovisno o zakonodavstvu koje je na snazi u pojedinim državama, može dobiti i građansko-pravno priznanje. Konkretno, Udruga ima oblik skupine ljudi koju poziva i vodi Marija Pomoćnica, Majka i lik Crkve.

Što se tiče ciljeva Udruge, prvi je predložiti vjernicima put svetosti. U tom smislu papa Franjo podsjeća da „svi kršćani, kao kršteni, imaju jednako dostojanstvo pred Gospodinom i ujedinjeni istim pozivom, a to je poziv na svetost. [...] Svetost je najljepše lice Crkve: ona je ponovno pronalaženje sebe u zajedništvu s Bogom, u punini njegova života i njegove ljubavi [...] svatko u uvjetima i stanju života u kojem se nalazi“. Kod don Bosca se svetost poistovjećuje posebno s pastoralnom ljubavi te s apostolskim i odgojnim zalaganjem, s obiteljskim duhom, služenjem i pomoći, osobito najpotrebnijima, te s praksama pobožnosti i pobožnih običaja koji se žive u jednostavnosti. Stoga je, na tragu našeg utemeljitelja, put svetosti koji se nudi članovima ADMA-e izrazito apostolski, a usmjeren je na uključivanje običnih ljudi u duhovnost i poslanje Salezijanske obitelji.

Cilj Udruge da svima ponudi put svetosti ostvaruje se posebno kroz dva posebna sredstva: širenje pobožnosti prema Blaženoj Djevici i prema klanjanju

Isusu u Presvetom Sakramentu. Drugim riječima, ADMA-u možemo prepoznati kao euharistijsko-marijansku skupinu. Euharistijski život i pobožnost prema Bezgrešnoj Pomoćnici kršćana temeljne su točke duhovnosti i života Udruge. Referenca je na dva stupa salezijanskog obrazovnog sustava i duhovnosti, kako ih je Don Bosco vidio u svom poznatom snu. Vidio je brod, koji predstavlja Crkvu, predvođen Papom u olujnom moru i okružen neprijateljskim brodovima koji su ga pokušavali potopiti. Odjednom „dva snažna stupa izdižu se iz valova, vrlo visoka, nedaleko jedan od drugog. Iznad jednog nalazi se kip Bezgrješne Djevice, na čijim nogama visi veliki znak s ovim natpisom:

„AUXILIUM CHRISTIANORUM“ („Pomoćnica kršćana“); na drugom, znatno višem i većem stoji HOSTIJA čija je veličina proporcionalna stupu, a ispod još jedan znak s riječima: „SALUS CREDENTIALIUM“ („Spas vjernika“). Činilo se da se situacija za brod Crkve pogoršava, papa je pogođen, ali odmah biva izabran drugi, i na kraju: „Novi papa, svladavajući svaku prepreku, vodi brod između dva stupa, zatim ga lancem koji visi s pramca veže za sidro stupa na kojem stoji Hostija, a drugim lancem koji visi na krmi veže ga sa suprotne strane za drugo sidro koje visi sa stupa na kojem je Bezgrješna Djevica . [...] neprijateljski brodovi bježe, raspršuju se, sudaraju, razbijaju jedni druge [...] dok brodovi koji su se hrabro borili s papom, također dolaze da se vežu za dva stupa. U moru sada vlada velika tišina“. Don Bosco komentira: „Brodovi neprijatelja su progonstva. Crkvi se spremaju vrlo ozbiljne muke. Ono što je bilo do sada gotovo je ništa u usporedbi s

onim što dolazi. Ostaju samo dva načina da se čovjek spasi usred takvog nemira: pobožnost Blaženoj Mariji i česta pričest."

Pismo vrhovnog poglavara don Angela Fernandez Artimea, u povodu 150. obljetnice osnutka ADMA-e, podsjeća nas da:

„U Don Boscovu iskustvu, ljubav prema Mariji i ljubav prema Euharistiji uvijek idu zajedno, one su dva stupa koji podupiru život i poslanje Crkve. U don Boscovim marijanskim slikama, koje posebno možemo crpiti iz njegovih snova, Marija je predstavljena kao Gospa ili Kraljica koja čeka mlade na kraju životnog pustolovnog puta i poziva ih da sudjeluju u nebeskoj gozbi. Kao dobra domaćica, Marija dočekuje goste, nakon što je sve pažljivo pripremila. Nebeska gozba, kao i Euharistijska gozba koja je neprestano predviđa i priprema, mjesto je savršenog zajedništva. Zajedništvo s Bogom i međusobno krajnji je cilj kršćanskog bogoslužja.“

Čak i Povelja zajedništva u Salezijanskoj obitelji ponovno potvrđuje važnost ostajanja u sjedinjenju s Isusom i Marijom u cilju svetosti:

„Euharistija, žrtva i sakrament, Euharistija koja se jede i klanja, snaga je i utjeha u Don Boscovu životu, izvor mira i vatre aktivnosti. Za sebe i za mlade, svetost je nezamisliva bez Euharistije. [...] Marija Pomoćnica kršćana je podsjetnik na sveopće Marijino majčinstvo koja posreduje do temelja u svojim obiteljima.“ Don Boscovo je duboko i nepokolebljivo uvjerenje: „Ona je učinila sve“. Mariji se može vjerovati. Stoga se na nju možemo osloniti.“

Središnje mjesto Isusa u Euharistiji i pobožnost prema Mariji čine ADMA-u crkvenom i salezijanskom grupom jer je Don Bosco „neraskidivo povezo svoju marijansku pobožnost sa smislom Crkve, s Petrovom službom, s jednostavnom vjerom Božjeg naroda, s hitnosti potreba mladih“.

Gian Luca i Mariangela Spesso

OBITELJSKI DOHAĐAJI

Vijetnam: Dan Salezijanske Obitelji sjeverne Delegacije

Hanoi, Vijetnam - siječanj 2023

Dan salezijanske obitelji proslavljen je 11. siječnja u sjedištu Salezijanske delegacije u Sjevernom Vijetnamu.

Trenutno u Delegaciji Sjever, uz 48 salezijanaca koji djeluju u 11 zajednica, djeluju 4 skupine Salezijanske obitelji: Kćeri Marije Pomoćnice - 38 sestara u 5 zajednica; Udruženje salezijanaca suradnika s 25 članova; 5 Don Boscovih

volontera; te dvije skupine Udruženja Marije Pomoćnice (ADMA) sa 120 članova.

Događaju su nazočili i neki mladi iz Pokreta salezijanske mladeži te neki predstavnici župa u kojima salezijanci djeluju. O. Ivan Baptist Tran Van Hao, poglavar Delegacije Sjevernog Vijetnama, uručio je Pobudnicu 2023. i predvodio misno slavlje u čast don Boscu.

Italija: ADMA Sudjena Salezijanskim Danima Duhovnosti u Valdoccu

Italija, Torino - siječanj 2023

Misnim slavljem koje je jučer, 15. siječnja, u bazilici Marije Pomoćnice predvodio vrhovni poglavar Ángel Fernández Artime, završili su Dani duhovnosti Salezijanske obitelji 2023.

Bila su to četiri posebno intenzivna dana, tijekom kojih se oko **300 članova** ove velike redovničke obitelji susrelo u Valdoccu s vrhovnim poglavarom i voditeljima većine od 32 skupine Salezijanske obitelji.

Zajedno su molili, dijelili duhovnost i razmišljali o Pobudnici 2023.:

„KAO KVASAC U DANAŠNJOJ LJUDSKOJ OBITELJI.

MOLIMO SVE DA NAM POŠALJU ČLANAK, FOTOGRAFIJU SA FORMACIJSKOG SUSRETA, KOMENTAR 24. MARIJINE POMOĆNICE, ODRŽANE VOLONTERSKE AKTIVNOSTI. Članak (.doc format, max. 1200 znakova bez razmaka) i maksimalno 2 fotografije (digitalni format .jpg i širine minimalno 1000 px) s naslovom i/ili kratkim opisom potrebno je poslati na adma@admadonbosco.org. U predmetu e-maila "Obiteljski događaji" iu tekstu potrebno je navesti podatke o autoru (ime, prezime, mjesto snimanja, Adma pripadnost, grad, država). *Slanjem automatski ovlašćujete Admu za obradu, objavu, čak i djelomičnu, te objavu članka i fotografija u bilo kojem obliku. Slike mogu biti objavljene na web stranici www.admadonbosco.org, i/ili drugim Adma web stranicama zajedno s opisom prema odluci urednika.*